

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2020

Plagiaat - gegrond

Tilburg University

A. ADVIES

Zaak: CWI2020-03

inzake de klacht ingediend door

Klager: [naam klager]

tegen

Beklaagden: [naam beklaagde 1]

[naam beklaagde 2]

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University (hierna: **de Commissie**) was in deze procedure als volgt samengesteld:

- [naam voorzitter] (voorzitter)
- [naam lid 1] (lid)
- [naam lid 2] (lid)

secretarissen:

- [naam secretaris 1]
- [naam secretaris 2]

1. Inleiding en inhoud van de klacht

- 1.1. Op 9 oktober 2019 heeft [naam klager] (hierna: **Klager**) een klacht ingediend die betrekking heeft op een (vermoeden van) schending van wetenschappelijke integriteit. [Naam beklaagde 1] en [naam beklaagde 2] (hierna gezamenlijk: **Beklaagden**) zouden zich schuldig hebben gemaakt aan het plagiëren van de masterscriptie van Klager, en meer in het bijzonder van het daarop gebaseerde door Klager geschreven conceptartikel, ofwel aan het niet opnemen van Klager als coauteur bij het uiteindelijk gepubliceerde artikel.
- 1.2. [Beklaagde 1] is werkzaam bij Tilburg University en in het bijzonder bij [naam faculteit] (hierna: **[afkorting naam faculteit]**).
- 1.3. [Beklaagde 2] is thans werkzaam als [functietitel] bij [naam organisatie]. Tot [datum] had hij een aanstelling als [functietitel] bij [naam faculteit] (Erasmus University Rotterdam) en tot eind 2019 was hij werkzaam als [functietitel] bij [naam organisatie].

- 1.4. [Beklaagde 2] was tot [datum] werkzaam bij Erasmus University Rotterdam (en niet bij Tilburg University). De Commissie heeft het College van Bestuur van de Erasmus University Rotterdam geïnformeerd over de klacht. Het College van Bestuur van Erasmus University heeft de Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University verzocht om ook aan hem het advies uit te brengen, omdat [beklaagde 2] onder verantwoordelijkheid van Erasmus University Rotterdam werkzaam was ten tijde van het handelen waarop de klacht ziet.

2. Het ontstaan en verloop van de procedure

- 2.1 Op 18 oktober 2019 heeft de Commissie de ontvangst van de klacht bevestigd aan Klager en heeft zij aan Klager laten weten dat de Commissie binnen drie weken oordeelt over de ontvankelijkheid van de klacht. Tevens heeft de Commissie aan Klager de Regeling Wetenschappelijke Integriteit Tilburg University van 2 oktober 2012 (hierna: de Klachtenregeling) toegezonden.
- 2.2 Op 28 oktober 2019 heeft de Commissie geconcludeerd dat de klacht ontvankelijk is. Klager en Beklaagden zijn daarvan op 28 oktober 2019 respectievelijk 29 oktober 2019 per e-mail op de hoogte gesteld.
- 2.3 Op 9 november 2019 ontving de Commissie het verweerschrift van [beklaagde 1] en op 11 november 2019 ontving de Commissie het verweerschrift van [beklaagde 2].
- 2.4 Op 17 december 2019 heeft het secretariaat van de Commissie aan Klager en Beklaagden een oproep verzonden om op de hoorzitting van vrijdag 10 januari 2020 te verschijnen. Op woensdagavond 8 januari 2020 heeft [beklaagde 2] de Commissie een e-mail verzonden waarin hij aangeeft dat hij wegens een opleiding met verplichte aanwezigheid geen gelegenheid heeft om naar de hoorzitting te komen. De Commissie heeft bij e-mail van 9 januari 2020 [beklaagde 2] bericht dat het haar verbaast dat hij zo kort voor de zitting laat weten dat hij bij de hoorzitting niet aanwezig kan zijn en dat de Commissie besloten heeft om de hoorzitting wel doorgang te laten vinden.
- 2.5 Op 10 januari 2020 is een hoorzitting gehouden. Tijdens deze hoorzitting werd Klager vergezeld door de vertrouwenspersoon Wetenschappelijke Integriteit. Verder was [beklaagde 1] via video conferencing aanwezig. [Beklaagde 2] was met voorafgaande kennisgeving niet bij de hoorzitting aanwezig.
- 2.6 Het verslag van de hoorzitting is ter correctie aan Klager en [beklaagde 1] verzonden.

3. Gronden voor de klacht

- 3.1 Klager heeft op 9 oktober 2019 een klacht ingediend en tijdens de hoorzitting van 10 januari 2020 heeft hij zijn standpunt toegelicht. Kort samengevat voert hij het volgende aan.

- 3.2 In het collegejaar 2017-2018 heeft Klager tijdens een stage bij [naam organisatie] zijn masterscriptie geschreven. [Beklaagde 2] was daar zijn stagebegeleider. Ten behoeve van zijn masterscriptie gebruikte Klager data die door [naam organisatie] zijn verworven tijdens het project [naam project], waarin Klager een ondersteunende rol had. [Beklaagde 2] zag voor hem kansen om op basis van de masterscriptie een artikel te schrijven en in te dienen bij een passend tijdschrift. Klager heeft daarom een conceptartikel geschreven onder de titel [titel conceptartikel]. Op 27 juni 2018 heeft Klager aan [beklaagde 2] de allerlaatste versie van het conceptartikel en de allerlaatste versie van de scriptie verzonden en heeft hij daarbij zijn (privé)contactgegevens gegeven. [Beklaagde 2] heeft naar het privéadres van Klager overigens nog een kaart en cadeaubon verzonden als dank voor de gelopen stage.
- 3.3 Na de e-mail van [beklaagde 2] van 9 september 2018, waarin [beklaagde 2] aangeeft dat hij op korte termijn de paper zal omzetten naar het artikelformat en het artikel aan Klager zou mailen, heeft Klager niets meer van hem vernomen.
- 3.4 Op [datum] ziet Klager tot zijn schrik een LinkedIn update van [beklaagde 1] met een link naar een artikel met als titel [titel artike] in het tijdschrift [titel tijdschrift]. Dit artikel heeft zeer grote overlap met het conceptartikel (titel, tekst, tabellen, referenties) van Klager, maar noemt alleen [beklaagde 1] en [beklaagde 2] als auteurs.
- 3.5 Het tijdschrift [titel tijdschrift] vereist om bij publicatie aan te geven wie welke rol heeft gespeeld om het artikel tot stand te brengen. De auteurs hebben dat als volgt ingevuld: “[rollen beklagde 2], [rollen beklagde 1]” De naam van Klager komt in het artikel niet voor en delen van het werk van Klager worden aan [beklaagde 2] toegeschreven. Klager geeft in zijn klacht aan dat het artikel zonder zijn toestemming en zonder zijn weten is gepubliceerd. Klager heeft hierover ook geen enkele correspondentie ontvangen.
- 3.6 Klager heeft bij zijn klacht verschillende e-mails van Beklaagden over de totstandkoming van het artikel overgelegd. Uit deze e-mailwisseling volgt dat [beklaagde 2] alleen in de e-mail van 17 december 2018 de naam van Klager een keer noemt: “Ik heb het artikel met [naam klager] om laten zetten van [aanduiding format 1] naar het [aanduiding format 2].” Verder wordt de naam van Klager in de e-mailwisseling door Beklaagden niet genoemd. Beklaagden vragen zich ook op geen enkel moment af of zij Klager als (co)auteur moeten betrekken.

4. Verweer Beklaagden

Verweer van [beklaagde 1]

- 4.1 Op 9 november 2019 heeft [beklaagde 1] een verweerschrift ingediend. Tijdens de hoorzitting van 10 januari 2020 heeft hij zijn verweerschrift toegelicht. Kort samengevat voert hij het volgende aan.
- 4.2 [Beklaagde 1] was [functietitel] en tevens de stagebegeleider van Klager. Hij heeft in zomer 2018 de masterthesis van Klager beoordeeld.

- 4.3 Eind augustus 2018 heeft [beklaagde 2], in overleg met [beklaagde 1] en met Klager, het voortouw genomen om de thesis van Klager om te zetten in een tijdschriftartikel. Beklaagden hebben [titel tijdschrift] als tijdschrift uitgekozen.
- 4.4 In maart 2019 heeft [beklaagde 1] éénmaal uitgebreide feedback op het conceptartikel aan [beklaagde 2] gegeven. Toen hij een bericht ontving van [titel tijdschrift] is hem ontgaan dat daarbij niet de naam van Klager is opgevoerd.
- 4.5 [Beklaagde 1] schaamt zich voor zijn nalatigheid aan zijn kant. Deze nalatigheid werd ingegeven door het hoge volume aan artikelen en scripties waarbij hij betrokken was en door het vertrouwen dat hij stelde in [beklaagde 2] als corresponding author.
- 4.6 Op 24 oktober 2019 heeft er, in aanwezigheid van de vertrouwenspersoon Wetenschappelijk Integriteit, een gesprek plaatsgevonden tussen [beklaagde 1] en Klager. [Beklaagde 1] heeft aan Klager duidelijk gemaakt dat het indienen van het artikel zonder hem als coauteur te noemen niet had mogen gebeuren en heeft zijn excuses aangeboden voor zijn onachtzaamheid op twee momenten. [Beklaagde 1] wil graag benadrukken dat er naar zijn mening geen sprake is geweest van kwade opzet.
- 4.7 Tijdens de hoorzitting heeft [beklaagde 1] verklaard dat Klager eerste auteur bij het artikel had moeten zijn.

Verweer van [beklaagde 2]

- 4.8 Op 11 november 2019 heeft [beklaagde 2] een verweerschrift ingediend. [Beklaagde 2] is op de hoorzitting van 10 januari 2019, met voorafgaande kennisgeving, niet verschenen.
- 4.9 Volgens [beklaagde 2] is de klacht van Klager terecht. Hij had coauteur moeten zijn van het artikel, wat ook vanaf het begin de intentie was.
- 4.10 Klager heeft in het academisch jaar 2017-2018 stagegelopen bij [naam organisatie] en ondersteunende werkzaamheden verricht in een groot onderzoeksproject van 20 casestudies. De afstudeerscriptie van Klager is gebaseerd op een van de 20 studies uit het onderzoeksproject. [Beklaagde 2] heeft Klager gevraagd om coauteur van een artikel te worden en aangegeven dat de scriptie (waar volgens [beklaagde 2] veel inhoudelijke feedback op en sturing aan is gegeven) als basis zou dienen voor de publicaties voor de studie.
- 4.11 [Beklaagde 2] heeft de scriptie omgezet naar een basis voor een manuscript en deze versie heeft hij naar Klager laten zenden. In alle haast heeft er geen check plaatsgevonden of Klager het conceptmanuscript heeft ontvangen.
- 4.12 In het voorjaar van 2019 heeft [beklaagde 2] een aangepast manuscript aan [beklaagde 1] verzonden. Met elkaar hebben ze gesproken over het best passende journal en praktische zaken. Beiden hebben tijdens dit gesprek, maar ook in latere

afstemming, niet meer stilgestaan bij het feit dat het een manuscript betrof dat samen met Klager geschreven was.

- 4.13 Eind oktober 2019 heeft [beklaagde 2] contact gezocht met [titel tijdschrift] om te informeren of het mogelijk is om een acknowledgement en een referentie toe te laten voegen aan een gepubliceerd artikel. [Titel tijdschrift] heeft laten weten dat dit mogelijk is en het zou een alternatieve oplossing kunnen zijn die recht doet aan de bijdrage van Klager indien hij geen coauteurschap wenst.

5. Juridisch kader

- 5.1 Voor de behandeling van de klacht geldt de Regeling Wetenschappelijke Integriteit Tilburg University, versie 2012 (hierna: **de Klachtenregeling**).¹
- 5.2 In artikel 1 van de Klachtenregeling is schending van de wetenschappelijke integriteit als volgt gedefinieerd: *“Handelen of nalaten in strijd met de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening, waaronder in ieder geval de gedragingen opgenomen in bijlage 1.”*
- 5.3 In artikel 1 van de Klachtenregeling wordt klacht als volgt omschreven: *“Een melding over (een vermoeden van) schending van de wetenschappelijke integriteit begaan door een medewerker.”* Een medewerker is blijkens artikel 1 van de Klachtenregeling: *“degene die cf. de CAO-NU een dienstverband heeft (gehad) bij de universiteit of die anderszins werkzaam is (geweest) onder verantwoordelijkheid van de universiteit.”*
- 5.4 De Commissie onderzoekt de handelwijze van Beklaagden aan de hand van het in de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (herziening 2014)², hierna **de Gedragscode**, geformuleerde beginsel van eerlijkheid en zorgvuldigheid. De voor deze klacht relevante uitwerking van dit beginsel staat in de artikelen 1.3 en 1.4 van de Gedragscode. Deze artikelen luiden:
*“1.3 Door correcte bronvermelding wordt duidelijk gemaakt welke de intellectuele herkomst is van de geciteerde of geparafraseerde teksten. Dit geldt ook voor informatie afkomstig van het internet en uit anonieme bronnen. Zonder bronvermelding worden geen teksten of resultaten van onderzoek van anderen overgenomen.
1.4 Auteurschap wordt erkend. In het vakgebied gebruikelijke regels worden daarbij nageleefd.”*
- 5.5 De omschrijving van eisen van zorgvuldigheid in deze artikelen is summier. Het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (hierna: **LOWI**) heeft daarom in het belang van de (rechts)eenheid en (rechts)zekerheid een nadere invulling van deze artikelen gegeven.

---

¹ Voor klachten die voor 1 november 2019 zijn ingediend, geldt de Regeling Wetenschappelijke Integriteit Tilburg University, versie 2012. Voor klachten die na 31 oktober 2019 zijn ingediend, is de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Tilburg University versie 2 oktober 2019 van toepassing.

² Ingevolge artikel 19 jo artikel 16 van hoofdstuk 1 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit (2018) is de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (herziening 2014) van toepassing op voor 1 oktober 2018 gestarte onderzoeksactiviteiten die bij de inwerkingtreding nog niet zijn voltooid.

- 5.6 Volgens het LOWI slaat artikel 1.3 evident op gedragingen als plagiaat, dat omschreven wordt als ‘pronken met andermans veren’.³ Hieronder wordt verstaan: elders al dan niet gepubliceerde teksten van anderen onder eigen naam publiceren.⁴ Hierbij merkt het LOWI op dat door studenten geschreven ‘papers’ en werkstukken niet zonder bronvermelding in wetenschappelijke artikelen van docenten opgenomen mogen worden, mede om te voorkomen dat creatieve en originele ideeën van studenten door docenten als eigen pronkstuk worden benut en getoond (zogenaamd ideeënplagiat).⁵
- 5.7 Uit artikel 1.4 vloeit voort dat bij wetenschappelijke publicaties eerlijk en fair de substantiële (wetenschappelijke) bijdragen aan anderen worden erkend en herkenbaar tot uitdrukking gebracht.⁶ Het LOWI geeft aan dit artikel de volgende nadere invulling: *“Wanneer iemand een wezenlijke (wetenschappelijke) bijdrage heeft geleverd aan de publicatie behoort hij (mits hij daarvoor toestemming verleent) in die publicatie als coauteur te worden genoemd. Wanneer dat niet gebeurt, dan wordt dit in beginsel gekwalificeerd als een schending van wetenschappelijke integriteit. Wanneer iemand wel een bijdrage, maar geen wezenlijke bijdrage heeft geleverd aan de publicatie, wordt het niet noemen van betrokkene in beginsel als (verwijtbaar) onzorgvuldig gekwalificeerd. Met het leveren van een wezenlijke bijdrage aan een publicatie wordt niet alleen bedoeld op het schrijven van tekstdelen of het kritisch herzien van tekstdelen, maar ook op het concipiëren en ontwerpen van een onderzoeksproject, het delen en interpreteren van onderzoeksresultaten of onderzoeksgegevens en het vertalen daarvan in figuren en tabellen, en het doen en uitwerken van experimenten. Het gaat, kortom, om het verrichten van substantiële wetenschappelijke inspanningen ten behoeve van de totstandkoming van een publicatie.”*⁷

6. Beoordeling van de Commissie

Beoordeling van de handelwijze van beklaagden

- 6.1 De Commissie oordeelt allereerst of het beginsel van eerlijkheid en zorgvuldigheid van de Gedragscode is geschonden, meer specifiek artikel 1.3 en/of 1.4 van de Gedragscode.
- 6.2 De Commissie constateert dat er een zeer grote overlap is tussen het conceptartikel van Klager en het door [beklaagde 1] en [beklaagde 2] gepubliceerde artikel in [titel tijdschrift]. De titel, de subtitels, delen van de tekst, de tabellen en de referenties komen grotendeels overeen.
- 6.3 Gelet op de zeer grote overlap tussen het conceptartikel van Klager en het gepubliceerde artikel van Beklaagden, oordeelt de Commissie dat er sprake is van plagiaat. Volgens de Commissie hebben Beklaagden het conceptartikel van Klager

³ LOWI-advies 2013-06, p. 10.

⁴ LOWI-advies 2013-06, p. 10.

⁵ LOWI-advies 2013-06, p. 11.

⁶ Zie de LOWI-adviezen 2011-02, 2011-03, 2011-04, 2013-02, 2013-06, 2016-09, 2018-02.

⁷ LOWI-advies 2018-02.

bewerkt en zonder bronvermelding, onder eigen naam in [titel tijdschrift] gepubliceerd. De creatieve en originele ideeën van Klager worden door Beklaagden als eigen pronkstuk benut en getoond.⁸ De Commissie merkt in dit kader op dat een wetenschappelijke tekst het geestelijke voortbrengsel blijft van degene van wie grote delen van de tekst en tabellen wordt overgenomen.

- 6.4 De Commissie oordeelt vervolgens dat er ook sprake is van het niet erkennen van auteurschap. De Commissie constateert dat Klager door het opstellen van het conceptartikel een wezenlijke bijdrage heeft geleverd aan de (totstandkoming van de) publicatie en door Beklaagden in die publicatie niet als (co)auteur is genoemd. Dit brengt met zich dat het wetenschappelijke werk van Klager op enigerlei wijze door Beklaagden kenbaar en herkenbaar diende te worden gemaakt.
- 6.5 Beklaagden hadden naar het oordeel van de Commissie bij het grotendeels overnemen van het werk van Klager dit voor de lezer kenbaar moeten maken door bronvermelding en/of, zoals overigens ook door [beklaagde 1] is erkend, Klager als eerste auteur op te nemen.
- 6.6 Ten tweede is de vraag of schending van de artikelen 1.3 en 1.4 uit de Gedragscode leidt tot schending wetenschappelijke integriteit. Voor de beantwoording van deze vraag maakt de Commissie onderscheid tussen de gedraging van [beklaagde 2] en de gedraging van [beklaagde 1].
- 6.7 Ten aanzien van de gedraging van [beklaagde 2] stelt de Commissie het volgende vast. [Beklaagde 2]
- had directe betrokkenheid op Klager door zijn rol als stagebegeleider bij [naam organisatie].
  - heeft van Klager de laatste versie van het conceptartikel ontvangen.
  - heeft Klager bericht dat hij op korte termijn de paper zal omzetten naar het artikelformaat en het artikel aan Klager zou mailen.
  - heeft met Klager na zijn stage geen contact gehad over de afronding van het conceptartikel en heeft met Klager niet besproken bij welk tijdschrift het artikel ingediend zou worden.
  - had Klager wel kunnen bereiken omdat hij beschikte over de privégegevens van Klager. Hij heeft de privégegevens overigens wel een keer gebruikt.
  - heeft als corresponding author bij het indienen van het artikel bij het tijdschrift [titel tijdschrift] aangegeven wie welke rol heeft gespeeld om het artikel tot stand te brengen. Daarbij heeft hij het volgende ingevuld: “[rollen beklagde 2], [rollen beklagde 1].” Hij heeft hierbij niet de naam van Klager genoemd.
  - heeft [beklaagde 2] er niet op geattendeerd dat Klager het conceptartikel heeft geschreven.
  - heeft in zijn verweerschrift erkend dat Klager als coauteur bij het artikel had moeten worden opgenomen.

---

⁸ Zie ook LOWI-advies 2013-06, p. 11.

- heeft in zijn verweerschrift aangegeven dat, wanneer Klager geen coauteurschap wenst, hij bereid is om [titel tijdschrift] te verzoeken om bij het artikel een acknowledgement en een referent toe te voegen.
- 6.8 Ten aanzien van de gedraging van [beklaagde 2] stelt de Commissie vast dat [beklaagde 2]:
- [functietitel] en (vanuit Tilburg University) de stagebegeleider was van Klager.
  - in zomer 2018 de masterthesis van Klager heeft beoordeeld.
  - in maart 2019 éénmaal uitgebreide feedback op het artikel aan [beklaagde 2] heeft gegeven.
  - ondanks dat er relatief korte tijd zit tussen de beoordeling van de masterthesis en het artikel, hij niet heeft gezien dat het artikel een artikel van Klager betrof.
  - heeft erkend dat Klager als eerste auteur bij het artikel had moeten worden opgenomen.
- 6.9 De Commissie is van mening dat [beklaagde 2] en [beklaagde 1] beiden nalatig zijn geweest door het niet vermelden van bronvermelding en Klager niet als auteur bij het artikel op te nemen. De Commissie acht echter de nalatigheid van [beklaagde 2] groter dan die van [beklaagde 1].
- 6.10 [Beklaagde 2] had direct contact met Klager over de totstandkoming van het conceptartikel. Alleen [beklaagde 2] heeft de laatste versie van het conceptartikel van Klager ontvangen. Verder heeft [beklaagde 2], als corresponding author, bij het indienen van het artikel bij [titel tijdschrift] de naam van Klager niet genoemd, terwijl [titel tijdschrift] uitdrukkelijk vraagt om een verantwoording wie welke betrokkenheid had bij de totstandkoming van het artikel. Ook heeft [beklaagde 2] bij [beklaagde 1] niet aangegeven dat Klager het conceptartikel had geschreven. De Commissie rekent het voornoemde [beklaagde 2] zwaar aan en is van oordeel dat er sprake is van een schending van de wetenschappelijke integriteit, in het bijzonder een schending van de artikelen 1.3 en 1.4 van de Gedragscode.
- 6.11 Volgens de Commissie was de nalatigheid van [beklaagde 1] minder ernstig dan die van [beklaagde 2]. [Beklaagde 1] had naar de mening van de Commissie, zeker gelet de relatief korte periode tussen de beoordeling van de scriptie en de beoordeling van het conceptartikel, móeten zien dat het artikel van de hand van Klager was. [Beklaagde 1] is echter door [Beklaagde 2] niet op de hoogte gebracht dat het conceptartikel van de hand van Klager was. De Commissie is van oordeel dat [beklaagde 1] verwijtbaar onzorgvuldig heeft gehandeld.
- 6.12 De Commissie is van oordeel dat Klager, zoals ook door [beklaagde 1] is aangegeven, als eerste auteur bij het artikel had moeten worden opgenomen. De Commissie acht het door [beklaagde 2] voorgestelde acknowledgement en referentie bij het artikel ontoereikend en is van mening dat dit geen recht doet aan het werk van Klager.

7. Advies

- 7.1 Gelet op het bovenstaande adviseert de Commissie aan

- het College van Bestuur van Tilburg University de klacht tegen [beklaagde 1] gegrond te verklaren en te oordelen dat hij de artikelen 1.3 en 1.4 van de Gedragscode heeft geschonden en dat hij hierdoor verwijtbaar onzorgvuldig heeft gehandeld.
- het College van Bestuur van Erasmus University Rotterdam de klacht tegen [beklaagde 2] gegrond te verklaren en te oordelen dat er sprake is van een schending van de wetenschappelijke integriteit, in het bijzonder een schending van de artikelen 1.3 en 1.4 van de Gedragscode.

B. Aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University heeft op 9 oktober 2019 van [naam klager] (“**Klager**”) een klacht (“**Klacht**”) die betrekking heeft op een (vermoeden van) schending van de wetenschappelijke integriteit door [beklaagde 1] en [beklaagde 2] (“**Beklaagden 1 en 2**”) ontvangen, de ontvankelijkheid daarvan beoordeeld en hierover advies uitgebracht aan het College van Bestuur.

De Klacht hield kort gezegd in dat Beklaagden zich schuldig zouden hebben gemaakt aan het plagiëren van de masterscriptie van Klager, en meer in het bijzonder van het daarop gebaseerde door Klager geschreven conceptartikel, ofwel aan het niet opnemen van Klager als coauteur bij het uiteindelijk gepubliceerde artikel.

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University (“**CWI**”) heeft naar aanleiding van de Klacht onderzoek gedaan naar de inhoud van het in de Klacht benoemde artikel. Op 18 maart heeft de CWI vervolgens haar advies aangeboden aan het College van Bestuur.

Het College van Bestuur heeft in zijn vergadering van 23 maart 2020 besloten de klacht tegen Beklaagde 1 gegrond te verklaren en te oordelen dat hij de artikelen 1.3 en 1.4 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening 2014 (hierna: **de Gedragscode**) heeft geschonden en dat hij hierdoor verwijtbaar onzorgvuldig heeft gehandeld. Dit aanvankelijk oordeel sluit aan op het advies van de CWI.

Het College van Bestuur licht het oordeel hierna toe, geeft aan in welke mate de wetenschappelijke integriteit geschonden wordt geacht en benoemt de sancties en maatregelen die het College van Bestuur voornemens is op te leggen.

Handelen Beklaagde 1

De CWI constateert dat er een zeer grote overlap is tussen het conceptartikel van Klager en het door Beklaagden gepubliceerde artikel in [naam tijdschrift]. De titel, de subtitels, delen van de tekst, de tabellen en de referenties komen grotendeels overeen. De CWI oordeelt dat gelet op de zeer grote overlap tussen het conceptartikel van Klager en het gepubliceerde artikel van Beklaagden, er sprake is van plagiaat. Beklaagden hebben het conceptartikel van Klager bewerkt en zonder bronvermelding, onder eigen naam in [naam tijdschrift] gepubliceerd. De creatieve en originele ideeën van Klager worden door Beklaagden als eigen pronkstuk benut en getoond. De CWI merkt in dit kader op dat een wetenschappelijke

tekst het geestelijke voortbrengsel blijft van degene van wie grote delen van de tekst en tabellen wordt overgenomen.

De CWI oordeelt vervolgens dat er ook sprake is van het niet erkennen van auteurschap. De CWI constateert dat Klager door het opstellen van het conceptartikel een wezenlijke bijdrage heeft geleverd aan de (totstandkoming van de) publicatie en door Beklaagden in die publicatie niet als (co)auteur is genoemd. Dit brengt met zich dat het wetenschappelijke werk van Klager op enigerlei wijze door Beklaagden kenbaar en herkenbaar diende te worden gemaakt. Beklaagden hadden naar het oordeel van de Commissie bij het grotendeels overnemen van het werk van Klager dit voor de lezer kenbaar moeten maken door bronvermelding en/of, zoals overigens ook door Beklaagde 1 is erkend, Klager als eerste auteur op te nemen.

De handelwijze van Beklaagden kwalificeert volgens de CWI als een schending van de Gedragscode, in het bijzonder van het in principe 1 geformuleerde beginsel van eerlijkheid en zorgvuldigheid en de uitwerking 1.3 en 1.4 van deze Gedragscode.

De CWI heeft zich vervolgens de vraag gesteld of deze schending van de Gedragscode ook moet leiden tot het oordeel dat sprake is van een schending van de wetenschappelijke integriteit. De CWI is gelet op de omstandigheden van het geval van oordeel dat Beklaagde 1 de wetenschappelijke integriteit niet heeft geschonden maar wel verwijtbaar onzorgvuldig heeft gehandeld. In het bijzonder overweegt de CWI ten aanzien van Beklaagde 1 dat Beklaagde 1 naar de mening van de CWI, zeker gelet de relatief korte periode tussen de beoordeling van de scriptie en de beoordeling van het conceptartikel, had móeten zien dat het artikel van de hand van Klager was. Beklaagde 1 is echter door Beklaagde 2 niet op de hoogte gebracht dat het conceptartikel van de hand van Klager was.

Voorgenomen maatregel Beklaagde 1

Gelet op de geconstateerde verwijtbare onzorgvuldigheid is het College van Bestuur voornemens de decaan op de hoogte van het definitief oordeel en Beklaagde 1 op te dragen om er bij de uitgever van het artikel zorg voor te dragen dat Klager als eerste auteur wordt opgenomen danwel alle medewerking te verlenen van een dergelijk verzoek bij de uitgever.

C. LOWI

De zaak is niet aan het LOWI voorgelegd.

D. Definitief oordeel College van Bestuur

Het College van Bestuur heeft in zijn vergadering van 7 juli 2020 besloten om zijn oordeel in overeenstemming met het aanvankelijk oordeel van 26 maart 2020 definitief vast te stellen en de klacht tegen Beklaagde 1 gegrond te verklaren en te oordelen dat hij de artikelen 1.3 en 1.4 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening 2014 (hierna: **de Gedragscode**) heeft geschonden en dat hij hierdoor verwijtbaar onzorgvuldig heeft gehandeld. Dit oordeel sluit aan op het advies van de CWI.

Het College van Bestuur licht het oordeel hierna toe, geeft aan in welke mate de wetenschappelijke integriteit geschonden wordt geacht en benoemt de sancties en maatregelen die het College van Bestuur oplegt.

Handelen Beklaagde 1

De CWI constateert dat er een zeer grote overlap is tussen het conceptartikel van Klager en het door Beklaagden gepubliceerde artikel in [*titel tijdschrift*]. De titel, de subtitels, delen van de tekst, de tabellen en de referenties komen grotendeels overeen. De CWI oordeelt dat gelet op de zeer grote overlap tussen het conceptartikel van Klager en het gepubliceerde artikel van Beklaagden, er sprake is van plagiaat. Beklaagden hebben het conceptartikel van Klager bewerkt en zonder bronvermelding, onder eigen naam in [*titel tijdschrift*] gepubliceerd. De creatieve en originele ideeën van Klager worden door Beklaagden als eigen pronkstuk benut en getoond. De CWI merkt in dit kader op dat een wetenschappelijke tekst het geestelijke voortbrengsel blijft van degene van wie grote delen van de tekst en tabellen wordt overgenomen.

De CWI oordeelt vervolgens dat er ook sprake is van het niet erkennen van auteurschap. De CWI constateert dat Klager door het opstellen van het conceptartikel een wezenlijke bijdrage heeft geleverd aan de (totstandkoming van de) publicatie en door Beklaagden in die publicatie niet als (co)auteur is genoemd. Dit brengt met zich dat het wetenschappelijke werk van Klager op enigerlei wijze door Beklaagden kenbaar en herkenbaar diende te worden gemaakt. Beklaagden hadden naar het oordeel van de Commissie bij het grotendeels overnemen van het werk van Klager dit voor de lezer kenbaar moeten maken door bronvermelding en/of, zoals overigens ook door Beklaagde 1 is erkend, Klager als eerste auteur op te nemen.

De handelwijze van Beklaagden kwalificeert volgens de CWI als een schending van de Gedragscode, in het bijzonder van het in principe 1 geformuleerde beginsel van eerlijkheid en zorgvuldigheid en de uitwerking 1.3 en 1.4 van deze Gedragscode.

De CWI heeft zich vervolgens de vraag gesteld of deze schending van de Gedragscode ook moet leiden tot het oordeel dat sprake is van een schending van de wetenschappelijke integriteit. De CWI is gelet op de omstandigheden van het geval van oordeel dat Beklaagde 1 de wetenschappelijke integriteit niet heeft geschonden maar wel verwijtbaar onzorgvuldig heeft gehandeld. In het bijzonder overweegt de CWI ten aanzien van Beklaagde 1 dat Beklaagde 1 naar de mening van de CWI, zeker gelet de relatief korte periode tussen de beoordeling van de scriptie en de beoordeling van het conceptartikel, had moeten zien dat het artikel van de hand van Klager was. Beklaagde 1 is echter door Beklaagde 2 niet op de hoogte gebracht dat het conceptartikel van de hand van Klager was.

Maatregel Beklaagde 1

Gelet op de geconstateerde verwijtbare onzorgvuldigheid stelt het College van Bestuur de decaan op de hoogte van het definitief oordeel en draagt Beklaagde 1 op om er bij de uitgever van het artikel zorg voor te dragen dat Klager als eerste auteur wordt

opgenomen danwel alle medewerking te verlenen van een dergelijk verzoek bij de uitgever.

Ten aanzien van het handelen van Beklaagde 2 is door de Commissie Wetenschappelijke Integriteit advies uitgebracht aan het College van Bestuur van de Erasmus University Rotterdam.